

СТРУМЯНИ

[®]

седмично информационно издание

15 - 22 май 2009 г.

Година III/ брой 49 (151)

цена: 0.00 лв

ТРИ НОВИ ЗНАМЕНА ОБАГРИХА НЕБЕТО НАД СТРУМЯНИ, ИЛИНДЕНЦИ И МИКРЕВО

По случай наближаващия Празник на българската просвета и култура - 24 май, трите стари и изпокъсани от вята здания, с размери 10/5 метра, развявачи се месеци наред на възвишенията над Микрево, Струмяни и Илинденци, бяха подменени. Под зоркия поглед на кмета Валентин Чиликов, служители от администрацията разгънаха новите български трикольори.

След повече от 15 години, Ансамбъл “Пирин” с нов спектакъл

**АНСАМБЪЛ
“ПИРИН”**

В най-новия си спектакъл представен в НДК на 11 май, Ансамбъл ПИРИН претвори наследството на традиционния фолклор във въздействащо съвременно изкуство.

Първата част - “От мъка иде твойто име”, разгръща емоционалната атмосфера на песните и танците, посветени на освободителните борби в Югозападна България. Атмосфера на горест, но и на твърдост, на болка, но и на сила и човешко достойнство.

Втората част - “Хляб, сол и вино”, поставя акцент върху основните метафори на живота и неговото утвърждаване.

Пресъздадени са фолклорни образи от цялата етническа територия на България, в които се преплитат обреди и митология, труд и веселие.

**9 -ти май-
една дата, два
празника**

ДЕН НА ЕВРОПА И ДЕН НА ПОБЕДАТА НАД ФАШИЗМА

В събота Европа отново беше разделена: в страните членки на ЕС празнуваха Деня на Европа, а в повечето бивши съветски и югославски републики - Деня на Победата над фашизма.

На срещата на върха в Милано през 1985 г. лидерите на Европейския съюз

(Продължава на стр. 4)

**“Изток/Запад -
20 години по-
късно”**

Културното събитие се провежда под патронажа на Министъра на Европейските въпроси - Гергана Паси на 24 май 2009 г. (неделя) от 11.00 ч. в “СКУЛПТУРЕН ПАРК ИЛИНДЕНЦИ”. Музикални интерпретации по “звучашите” колони на Иван Русев, фолклорни изпълнения на местни и гостуващи състави, скулптури, картини и обекти на Габриеле Бергер, Ангел Станев, Ани Покровнишка, Деля Чаушева, Нина Русева, Стефан Боненбергер, Жоржана Козма и Дейвид Хейуд.

Всичко това в едно представяне етапите и станете част от събитието.

Вие питате, ние отговаряме

В тази рубрика можете да поставяте вашите въпроси към служителите от общинска администрация Струмяни. Ние имаме грижата в следващите броеве да получите точен и изчерпателен отговор. Какво трябва да направите? Само напишете вашия въпрос, посочете имена и телефон за връзка. Въпросите изпращайте на адрес: пл. “7-ми април” №1, с.Струмяни 2825, общ. Струмяни, общинска администрация, деловодство; на факс 07434/3105 или на e-mail: strumyani_press@abv.bg.

ОТКРИТО

**НА РАЗГОВОР С
ВАЛЕНТИН ЧИЛИКОВ**

103

Кметът Валентин Чиликов като делегат в Страсбург в Конгреса на местните и регионални власти към Съвета на Европа.

**Общински кмет,
футболен бос или
бъдещ депутат?**

(В ГОРЕЩОТО ИНТЕРВЮ НА СТР. 2 И 3)

Евроизбори 2009

Всички които искат да упражнят своя вот за на изборите за евродепутати от Република България, но в деня на избора (на 7 юни 2009 г.) няма да са на територията на населеното място по постоянен адрес, могат да подадат заявление в общинската администрация по постоянно място, като последната им издаде удостоверение за гласуване на друго място.

Крайният срок за заявяване на промяната в администрациите е 23 май. Другите избори - за народни представители в българския парламент ще бъдат на 5 юли тази година.

Покана

Кметът на с.Раздол - Валери Рабачев кани всички жители и гости на община Струмяни да заповядат на събора на селото, който ще се състои на 30 май - събота вечер от 20 часа.

За доброто настроение на всички е осигурена музикална програма.

Два дни по-рано, в четвъртък 28 май, по случай християнския празник Спасовден, ще бъде раздаден курбан за здраве, в местността “Спасовден”, с.Раздол.

Кметът на селата Седелец и Махалата - Радию Стоянов също кани на курбан за здраве на 28 май в местността “Спасова църква”, разположена между двете села.

СЛИЦЕ КЪМ ХОРАТА (III ЧАСТ)

С ВАЛЕНТИН ЧИЛИКОВ - КМЕТ НА ОБЩИНА СТРУМЯНИ:

- Г-н Чиликов, говори се, че младите хора напускат пределите на общината, защото не виждат перспективи за развитие. Какви мерки предвиждате за ограничаване на този проблем?

- Ние трябва да дадем възможност на младите хора да се реализират. Самият факт, че в администрацията работят предимно млади хора говори за отвореността на общинското ръководство и като цяло на администрацията към техните проблеми. Няма случай, в който млад човек да е дошъл с някакъв конкретен проблем и да знае какво иска, ние да сме му отказали помощ. Отделен е въпросът, че пряко общината не може да инвестира в заетост, за съжаление. Но когато има някакви възможности ги използваме, за да помагаме на младите. Неслучайно изпратихме двадесет човека на форум, организиран в Благоевград от Българско училище за политика и Нов български университет, където да им покажем, че има и други възможности, в това число и за младите хора от малките населени места. За тези хора, ще направя всичко възможно, да бъдат ангажирани покрай предстоящите избори, така че да имат някаква възможност и мотивация да се включат по-активно в живота.

С УДОВОЛСТВИЕ ЩЕ ПОДКРЕПЯ ИДЕЯТА НА ВСЕКИ МЛАД ЧОВЕК, СТИГА ТОЙ ДА ЗНАЕ КАКВО ИСКА. Има много възможности, нека младите бъдат по-активни и да откликват на поканите, които ние отправяме към тях за обучение, да не се притесняват да питат за различните форми на бизнес по Програмите за развитие на селските райони. Трябва да бъдат по-инициативни, защото иначе знаем приказката, че насила не можеш да помогнеш. Смятам, че има много възможности и младите хора трябва да ги използват.

- Май младите хора не напускат общината, а държавата?

- Да, това е и най-големият проблем. **- Доста шум се вдигна сред обществеността от собствениците на кафета и магазини, които в разрез със всички закони са застроили тротоарните пространства пред имотите. Какви мерки предприема общината за санкциониране нарушителите и как общината ще спре тези закононарушения?**

- Има една приказка "който пие -

плаща". Който нарушава - се санкционира. Тротоарите, улиците, площадите, зелените площи, спортните съоръжения, образователната, културната, социалната инфраструктура и сгради, са изключителна общинска публична собственост. Като такава може да се ползват за определени дейности, естествено срещу заплащане. Не може всеки самоволно да си застроява тротоарите и да очаква, че ще печели без да плаща. Не може да има подобно нещо и затова общината изиска тези хора да подпишат договори за площа, която ползват и да заплащат съответната такса, гласувана от Общински съвет - Струмени. Общината проявава толерантност към развитието на малкия и средния бизнес, помагаме, но в крайна сметка трябва да има и ангажимент на тези хора.

Какво сме направили до момента? Изпратили сме предупредителни писма, на база реално замерени площи - кой каква площ от тротоара владее, има срок, в който трябва да платят задълженията си, след което, това което ще кажа важи не само за тях, а и за всички, които дължат пари на общината, следва изпращане на дължниците в Агенцията за държавни вземания и в съда, ведно с лихвите. ВСЕКИ ЕДИН, КОЙТО Е НЕКОРЕКТЕН ПЛАТЕЦ КЪМ ОБЩИНАТА, ПРЕЧИ ЗА НОРМАЛНОТО И ФУНКЦИОНИРАНЕ. Заради това, че част от хората в общината не си плащат съответните задължения, ние не можем да плащаме нашите задължения, като също ставаме некоректни платци. Недопустимо е да имат претенции един и същи хора, да критикуват постоянно общината, а в същото време те да са сериозни нарушители.

- А партньорите по т. нар. публично-частно партньорство. Те спазват ли поетите ангажименти към общината и не са ли на гърба на другите?

- Абсолютно е актуален въпроса, но не добре зададен. Признавам, всяко нещо, което е ново и се прави за първи път в момента, в който не тръгне да функционира, довежда до редица проблеми. Ние ги виждаме. Затова и направихме среща с консултантите по проекта за публично-частното партньорство, за да намерим формата, под която да бъдат много по-ясно ангажирани партньорите, защото те се наистини привилегированы спрямо другите - наемателите. По този начин несъзнателно създаваме нелојална конкуренция. Затова имаше такава среща. Да, ще бъде направена промяна.

Сключени са договори персонално с всеки един, при ясен механизъм за контрол. Всеки, който не се съобразява с тези правила, просто ще му бъде прекратен договорът. Трябва да има заплащане - дали ще бъде под формата на парична такса или инвестиционна, но е факт, че те не са си направили труда да инвестират. Разбира се ние подкрепяме бизнеса, защото той е част от потенциала на общината, но не и по този начин, като някои тарикатеят за сметка на другите. Общината ще бъде безкомпромисна. Правим промяна, но това не значи, че е лош моделът. Напротив-

въпросът е, че ние сме видели къде има проблем и сега почваме да коригираме, за да бъде още по-добра тази инвестиция. В интерес на истината на срещата никой не каза "ние няма да направим това, или онова", напротив проявиха разбиране и отговорност. Ще има конкретни резултати, те ще се видят. Трябва да продължаваме да работим в тази посока, да разширяваме обхвата на това партньорство, но в рамките на това всеки да бъде коректен и да си знае съответните задължения. Публично-частното партньорство само по себе си е изключително добра възможност за инвестиции и това, за което обяснявах преди две години, сега се виждат вече първите резултати. Постепенно нещата се променят. Учим се от грешките си, учим се от това, което виждаме като слабости, но посоката е правилна и трябва да вървим напред. Благодарение на публично-частното партньорство, именно местният човек ще усети ползата, защото тези пари няма да се вляят като данъци в общината, а ще бъде направено нещо съществено за хората в Струмени, Микрево, Илинденци, навсякъде, където са тези обекти. Сумата вместо в общинския бюджет се инвестира директно в самото населено място. По този начин се благородяват градинки, площи.

И друго много важно условие - всички трябва да се обединим около това да има нетърпимост към вандалските прояви и да спазваме правилата, включително за вечерния час на малолетните. Родителите...къде е тяхната отговорност? Не може ние да ходим да правим проверки, а родителите да не се интересуват къде са им децата по нощите! Когато чупят кошчета, новозасадени дръвчета, събарят пейки, не може да минава някой и да не му прави впечатление, било то служител на администрацията, или друг гражданин. Ако всички се обединим около това, нещата ще вървят. Инвестициите, които

ще правим тогава ще бъдат много по-видими и много по-малки. В крайна сметка, ако някой толкова много иска, с неговите пари едно и също нещо да се прави десет пъти, няма проблем. Да дойде и всеки месец да дава по 100 лева, за да купуваме всеки месец едно и също кошче. Това е недопустимо.

- Защо тогава се допуска шепа хора, които по цял ден се чудят какво да правят и седят с 20 стотинки по кафетата, да определят общественото мнение? Носят се какви ли не слухове. За материални облаги..?

- През последните десет години моето материално състояние и стандарт на живот не са се променили. За щастие не всичко онова, което е в приказките на хората, съответства и на реалността. По ред причини, но първата, е че това е абсурдно. Втора причина - не е приемливо за мен.

Отделен е въпросът, че когато човек има желание да работи, той намира и допълнителни възможности - аз лично работя на още едно - две места, като лектор и по проекти. Много хора работят на повече места. В това няма нищо лошо, стига това да не пречи на основните задължения. Да кажа, че не съм се облажил от властта, значи да изльжа.

И мал съм възможност да се облажа от позицията, която заемам. Какво имам предвид? Работата ми дава възможност да имам контакти с хора, които да са ми полезни, работата ми е дала възможност да пътувам на много места по света, където иначе не бих отишъл, ако не съм бил кмет, работата ми е дала възможност да ползвам кола, с която да - понякога върша и лична работа, съчетавайки я с някаква друга служебна, разбира се. В крайна сметка, всички тези приказки, които вървят, че кметът е най - богатият човек, за съжаление не са верни. И ако някой е повярвал, че имам апартамент в Рим, това би било много смешно, защото това пък щеше да означава, че е вярно и другото - че съм футболист на националния отбор на Италия, а и то за съжаление не е вярно. Хората приемат за истина избирателното това, което на тях им харесва. Много често, при реализиране на една или друга обществена поръчка, хора - външни за администрацията, се опитват под една или друга форма да натискат, да лобират, опитват се да се правят на фактори. Когато имам конкретната информация ще говоря и с имена. Не може всеки да изхожда от собствената си позиция, като смята, че ако той би бил на същото място, какво ще направи и че другите го правят.

Крайно време е да преценяваме хората по това, какво работят и какво е видното от тяхната работа, а не по съмнения, още повече в една институция, която е проверявана от къде ли не, само от Светия синод не сме проверявани още. Трябва да преценяваме хората по това какво работят и какво могат, а не по това къде живеят, как живеят и с кого живеят, и какво правят, когато си легнат в леглото. Личният живот на хората за мен е тема табу - той не ме интересува, затова и ми е изключително неприятно, когато някой ми се вре в място личен живот. Дали ще съм ерген още дълго време или не, това е мой личен избор и въпрос на съдба, а не въпрос на отговаряне на обществените очаквания за кметска сватба.

- Накрая е редно да поставим въпроса за това ще се кандидатирате ли за народен представител или не?

- По повод и на публикациите във в-к "Струма", каква е истината? Аз имах номинация, направена от община Петрич, да бъда част от листата на ГЕРБ за евродепутат. Направих си отвод, защото смяtam, че не съм достатъчно добре чуждоезиково подготвен. Моят английски не е чак толкова добър, да бъда достоен представител на България в Брюксел и в Страсбург, макар че имам дълги години опит като кмет, като председател на Сдружението на Югозападните общини. От една, близо две години съм делегат в Конгреса на местните и регионалните власти към Съвета (Продължава на стр.3)

ОБЩЕСТВО

(Пренос от стр.2) на Европа в Страсбург.

Номиниран съм за народен представител от Струмяни и Кресна, доколкото имам информация и от други общини в областта. Имаше гласуване в Сандански, в което аз съм сред номинираните за народни представители в българския парламент от листата на политическа партия ГЕРБ. ДАЛИ ЩЕ БЪДА ИЛИ НЕ - ВСЕ ОЩЕ НЕ СЪМ РЕШИЛ. Когато взема решение - от странниците на в-к "Струмяни" ще уведомя хората от общината за това си решение. Дали ще напусна общината, за да бъда част от парламента или ще продължа да изпълнявам задържанията си като кмет, каквото и решение да взема, това не означава, че ще абдикирам от проблемите на хората от общината, напротив. Ще продължа да помагам. За сега все още се колебая, макар че вероятността да си дам отвод е изключително голяма. Когато взема окончателното решение мога да се мотивирам и защо. Винаги, когато има избори, ме вкарват в някакви позиции, където не съм.

И мал съм няколко пъти възможността да променя местоработата си, като още в първия ми мандат - в Агенцията за следпривателски контрол, и то с много добра заплата. Аз отказах, защото съм поел ангажимент към хората да работя тук. По-нататък - да бъда част от екипа на Президента на Република България. Също съм отказал направеното ми предложение. Така че, когато взема някакво решение, за което преценя, че е важно и за хората от общината, аз ще съобщя от странниците на в-к "Струмяни".

Отделен е въпросът, че научавам от улицата неща, които са свързани лично с мен и ми е много любопитно и интересно да чувам неща, свързани с моята месторабота и с моето имотно състояние, за които аз самият не знам нищо. Може би това е нормално?!

- Според Вас, как ще бъдете полезен на общината: като кмет или като депутат?

- Много труден въпрос. Ако можех да дам отговор на въпроса, щях да отговоря и на това дали ще се кандидатирам. Със сигурност обаче, това дали един човек ще бъде полезен на хората или не, не е въпрос на позицията, която заема, а въпрос на начин на мислене. И дали ще съм тука, или на жълтите павета, или по улиците в Брюксел, няма никакво значение. То е част от моят начин на мислене, че човек, когато има възможност трябва да помага. Ако не помага, по-добре да не пречи. Нещо, което не мога да кажа, че се отнася за много от хората, които са на някаква позиция. В крайна сметка съм имал възможност да работя с различни правителства и съм намирал начин да работя с тях, макар че съм бил подкрепян или неподкрепян, долюван или недолюван от различните представители на властта. Най-вече заради това, че

съм намирал смелост през последните 10 години да казвам мнението си по различните въпроси, без значение дали ще се хареса на някого или не. Заради това продължавам да казвам мнението си и пред хората от община Струмяни, критикувам понякога, когато смятам, че има проблем, той трябва да бъде казан, без значение дали някой ще се засегне или не, защото смятам, че когато човек е на една такава позиция и вижда проблемите, той трябва да казва нещата, без да се притеснява от обратната реакция. Когато той е прав трябва да си казва мнението. В тази връзка, говорейки за избори, е необходимо да се каже ясно, че не общината определя представителите на политическите сили в секционните комисии, а лидерите на политическите сили, с изключение на случаите, когато те не са в състояние да подадат хора. Тогава ние ангажираме, най-често по-млади хора. Няма абсолютно никакво значение дали човекът е социално слаб. Ние не изпращаме хора да получават заплата, а да вършат работа. Защото ми писна от секционни комисии, които не са в състояние да си напишат протоколите. Това е недопустимо. В крайна сметка, след като са ангажирани там и получават заплата, да си свършат работата. Ако не са в състояние и се чувстват неподгответни да се оттеглят и да дадат шанс на някой, дето е по-млад и по-грамотен. Така на пример на последните избори, които бяха, трябваше да чакаме няколко часа Цапарево да си попълнят протокола.

Много е важно, когато хората гласуват, без значение дали гласуват за общински съветници или за парламент, да гледат личностите и какво тези личности са свършили преди да се кандидатират, а ако са пореден мандат, какво именно са правила в предния. Не да гласуваме по симпатии, не да гласуваме заради други неща, свързани с почерка от една бира и две кебапчета, защото това в крайна сметка решава бъдещето на общината или държавата. Когато се гласува, трябва да се гласува с разума, а не със сърцето. Аз уважавам избора такъв, какъвто е направен. Дали ми харесва или не е

отделен въпрос. Без значение дали става дума за общински или за национални избори. Не можеш да кажеш, че всички са еднакво лоши или всички са еднакво добри, защото навсякъде има и добри и лоши. Знам едно, от възможността, която съм имал да пътувам в чужбина, да бъда част от процеса на вземането на големите решения на България и Европа, че НИЕ СМЕ УНИКАЛНА ДЪРЖАВА С УНИКАЛНИ ХОРА, не с това, че имаме уникатни природни дадености, а С ТОВА, ЧЕ НИЕ НЕПРЕКЪСНАТО СЕ ПЛЮВАМЕ ПОМЕЖДУ СИ И СИ ПРАВИМ МИЗЕРИЯ, И СЕ КРИТИКУВАМЕ НАВСЯКЪДЕ. Ние не сме най-корумпираната държава, ние не сме с най-много проблеми, но сме единствената държава, в която се оплюват политиците едни други, без значение дали са в позиция на управляващи или на опозиция. И това е крайно време да спре.

- В тази връзка се оказахте прав, когато преди година - две казахте, че на народа не му е нужна

революция, а еволюция?

- Революцията не е довела до никъде. Примери от света има много - Съветския съюз, Френската революция, Куба... Всяко едно нещо, което се случва трябва да е плод на еволюция. Революцията е насилие, а насилието ражда пак насилие.

За заключение искам да кажа следното. Убеден съм в едно. Болшинството от хората в общината одобряват това, което се прави и приемат, че в крайна сметка общината има добра политика. Тя се опитва да изпълнява ангажиментите си, помага на хората. Да, не винаги се получават нещата, но е важно, че постите ангажименти се изпълняват. Казвал съм и преди - отказвам да изпълнявам предизборните обещания на други

кандидат-кметове. Изпълнявам само това, което писмено съм поел като ангажимент пред хората. Това, че някой е обещавал да асфалтира за четири години цялата община, без да знае как и това, че някой е обещал да прокара път Струмяни - Берово, без да осъзнава, че това не е път от общинската пътна мрежа, не е мой ангажимент. Хората трябва да знаят, че този път рано или късно ще го има. Въпросът е кога ще бъде? И ако не бе безумната политика на Димитрис Куркулас, сега щеше да има вече отворена граница. Забавянето един път бе заради това, че бе избрана фирма "Продефти" за изпълнител на обекта, една година забавяне, след това договорът им се прекрати.

Миналата година - месец май започна процедурата за избор на нов изпълнител. Стигна се до избор. След което Европейската комисия, заради скандалите във фонд "Републиканска пътна инфраструктура" спря финансирането на пътища. Отново се върнахме в изходна позиция. Сега обектът е разписан по оперативна програма "Ретионално развитие", като приоритетен. Знам, че този път е изключително тежък, че трябва богато въображение, да бъде наречен път в момента, но знам и друго. Ако бе част от пътната мрежа на общината, досега

щеше да е

направен. За

съжаление,

това е

път, в който

държавата

трябва да

инвестира,

а не общи-

ната. Там,

където ние

инвести-

раме, можа-

да нося от-

говорност,

но не и за

там, къде-

то друг

трябва да

си свърши

задълже-

нието. За

съжаление

пътните

изходи от

Струмяни

за Микрево, от Микрево за Каменица и Драката, както и изхода за Цапарево, самият път до Цапарево, също са част от републиканската пътна мрежа. Много е натоварен този участък, но е в ужасно състояние. Такива са правилата и те трябва да се спазват. Всяка институция има своите правомощия. Така че наистина трябва да има разбиране по проблемите и възможностите да се направи нещо.

- Може би не знаете, но представителка на МВМД сподели, че при свое наскорошно проучване в села от общината, хората са споделили, че са удивени и доволни от това как се развива общината. Мисля, че това е една оценка за всички, които работят за благото на общината.

- Да, стараem се. Аз съжалявам, че нямам физическата възможност да ходя по селата, наистина ми е неприятно това, че само когато има много сериозен проблем или хубав празник имам възможност да отида, но наистина работата е толкова много, че чисто физически вече е много трудно. Работата от първия мандат до сега - трети мандат, се е увеличила с над 10 пъти. Много работа, с много допълнителни задължения. Парите не идват сами. Трябва да се търсят, да се лобира, да се пишат проекти. Въпреки това не съм отказал среща на никого - без значение дали е в кабинета, в кафето, на улицата. Много хора идват и в къщи, което не е съвсем редно, защото и аз като човек имам нужда от почивка, да свърша нещо и за у дома си, да бъда полезен за семейството, в иначе малкото мигове почивка, които имам.

Благодаря Ви за въпросите. Хората трябва да ги знаят. Няма въпрос, който да ме притеснява. Смятам, че няма проблем да отговоря на всички питания.

(Специално за жителите на общината и читателите на вестника, публикуваме без каквито и да било съкращения, цялото интервю с управника на община Струмяни - кмета Валентин Чиликов.)

СТРЪК ЗЕЛЕНА ТРЕВА

Дъждът спря толкова изненадващо, колкото беше започнал. Превала кратко, гори не успя да разкаля. И сънцето изгря чисто, като усмишка на палаво дете. Лъчите му се отразяваха с нежен блесък във водите на реката, спичащи се по самотния стрък трева, пробил през тънката кора на отълканата земя около стръка. Това беше единствената тревичка, оцеляла под тежките гравиери, под булогозерите, под стъпките на работническите ботуши. Но никой не я забелязваше. Почти никой.

Само едно момче от селата я гледаше и се сещаше за лилавата в родния във води, която никога с ядро му бяха ко- сили заедно. „Колко отдавна беше!“, си мислеше момчето с тъга, спомняйки си милия образ на ядро си, който вече не беше срещ живите. „Не тaka, а тaka ще държи!“, учеше го как да държи ядро си. „И ще стоиш изправен, няма да се извърбаши!“, строго дълъгаше и му показваше каква трябва да бъде стръката. А след това строгото му лице се разнекъса в усмишка.

Момчето си спомняше всичко това, докато гледаше стръкчето оцеляло трева и не му се искаше да го тръгва - тръгваше да се качва по етажите, че майсторът го чакаше и сигурно вече го

псуваш, зато толкова се бави. И майсторът беше възрастен, с побелели коси като ядро му, но никога не му се усмихваше. Само крещеше: „Цимент, вар, тухли!“ И си крещеше майсторът, не искаше да го учи, та да не му влезе занятията. Трябваше да бърза, че пак щеше да му извика пред всички: „Къде се момаеш бе, калпазанин!“ Силно, та да го чуе и бригадирът.

Но самотният стрък трева го заставяше - Вънърът превиваше с по-ривите си стъблцето му. Момчето направи крачка вътре, за да доближи тревичката. Наведе се над нея и я защупи с дланите си от Вънъръ, сякаш беше пламък на запалена свещичка. Тогава чу тръсъка на парчето ламарина, което падна точно там, където беше момчето само преди миг. На разстояние една крачка вътре, която беше направил. Никой не разбра какво нещастие можеше да се случи - ламарината беше тежка. Само момчето разбираше, че не то беше спасило тревичката от силния порив на Вънъръ, а тя него. И в паметта му отново излъгава образът на ядро му, който се усмихваше доволен от любимия си Внук.

Петър Донкин

СПОРТНИ НОВИНИ

“МАЛЕШ” ОТНОВО БЕЗКОМПРОМИСЕН

Георги Жежев

Отборът на “Малеш” спечели заслужено с 3:1 при гостуването си на 10 май /неделя/ на “Пирин” /Разлог/ и продължи да е с равен брой точки със септемврийчетата от Симитли, които под освирквания и подмятания “Горчиво” на местната публика “сътвориха” победа с 2:0 при гостуването на отбора от Добринице.

Нелепа травма на Атанасов вгорчи победното настроение в лагера на Пламен Мицански. Футболистът влезе в игра след почивката, но след едва четвърт час игра стъпти накриво на недобрия терен и се контузи. Домакинският ентосиазъм на разложани бе попарен от нашите още в средата на първото полувреме, когато вече водеха с два гола преднина. В 5-та минута Марин Георгиев - Мерата буквално разстреля вратаря Добрев със страхотен топовен изстрел от около 30 - ина

метра, при който топката срещна първо гредата и после се вмъкна със сила в мрежата. Цецо Николов не закъсня и в 20 - та минута, след отлично извеждащо подаване на Антон Цветков, направи резултата 2:0.

Едва в 70 - та минута на срещата домакините показваха своите зъби и с преизен удар на резервата Григоров намалиха разликата в мача с един гол. Точка на спора сложи Marin Georgiev, който след самостоятелен пробив, вкара за крайния резултат - 3:1 за “Малеш”.

В топлия 13 май /сряда/ на стадиона в Микрево, “Малеш” срещна на дъхания “Миньор 1919”, но набързо им охлади страстите с гол на Антон Цветков в 10 - та минута. Гостите подновиха играта от центъра, но домакините веднага им отнека топката и сътвориха блестяща контраатака, довела до

2:0 с красив гол на Цецо Николов. Това успокои домакините и те започнаха да правят каквото си поискат на терена с гостуващия отбор, за който трябва да признаем, че се състоеше предимно от юноши. Така до края на полувремето резултатът стана 5:1, след хеттрик на Цветков и двете попадения на Николов.

През втората част домакините излезнаха с мисъл за следващо гостуване във “Велбъжд” /Кюстендил/ и се стараеха с минимални усилия да довършат противника и срещата. С голове на Marin Georgiev и Svetoslav Savatov резултатът стана 7:1, а в края на мача гостите върнаха още едно попадение във вратата на Mitev за крайното 7:2.

В неделя - 17 май, “Велбъжд” /Кюстендил/ посреща “Малеш” от 17.00 часа. Да пожелаем успех на нашите!

Шестокласник от Струмяни на второ място на Международен турнир по джудо в Гърция

Станислав Ангелов Стоев от Струмяни изкара акъла на конкуренцията на провелия се от 10-12 май Международен турнир по джудо в Солун, Република Гърция. Младежът от Струмяни бе непобедим за конкуренцията в неговата категория.

На финала в борба за златото и купата от турнира, единствено малшанс лиши нашия представител от първото място.

XK “Илинденци” нокаутира хандбалистите от ЦСКА и НСА у дома

Атанас Стойков

Хандбалистите на едноименния отбор от Илинденци спечелиха и двата мача, играни на асфалтовата площадка в селото на 10 май /неделя/, като се класираха за заключителния турнир в зона “Витоша” при момчетата до 14 г.

Възпитаниците на Илия Башлиев надиграха ЦСКА с категоричното 33 : 10, а след това и другите софианци от НСА с 24 : 16. Така нашите момчета продължават напред с “Пирин” /Гоце Делчев/, “Цар Самуил” /Петрич/ и “Локомотив” /Мездра/.

(Пренос от стр. I) решават 9 Май да се чества като “Ден на Европа”. У нас е обявен с Постановление 54 на Министерския съвет от 29 март 2005 г. “Европа няма да бъде изградена изведнъж или според един единствен план. Тя ще бъде изградена чрез конкретни постижения, които създават на първо място солидарност”. С тези думи на 9 май 1950 година в Париж тогавашният френски външен министър Робер Шуман се обръща към международните медии.

66 години от рождениято на Георги Аспарухов-Гунди

На 4 май се навършиха 66 години от рождениято на легендата на българския футбол Георги Аспарухов-Гунди. Той е роден през 1943 г. в софийския квартал „Редута“. Гунди е заслужил майстор на спорта и носител на спре-бърен „Народен орден на труда“ през 1965 г. Играе в германския, а след това и в юношеския отбор на „Левски“. Печели шампионската титла с юношите през 1960 и 1961 г. През

1960 г., когато е приет в първия отбор на „Левски“, Гунди е едва на 17 години. От пролетта на 1962 до есента на 1963 г. играе в „Ботев“, където става носител на Купата на България през 1962 и вице-шампион през 1963 г. След като се завръща в „Левски“, печели три шампионски титли - през 1965, 1968 и 1970 г., и три Купи на страната - през 1967, 1970 и 1971 г. Последният му мач в първенството е

на 28 юни 1971 г. срещу ЦСКА. Георги Аспарухов има 247 мача в българското първенство, в които отбелязва 150 гола. През сезон 1964/65 вкарва 27 гола за „Левски“, с които става голмайстор на първенството. През 1965 г. е избран за Спортист и Футболист №1 на България. Печели и Купата за индивидуално спортсменство. През същата година е на осмо място в класацията за прес-

тижна награда на сп. „Франс футбол“ – „Златната топка“. Гунди играе на три световни първенства: В Чили - 1962 г., Англия - 1966 г., и Мексико - 1970 г.

Георги Аспарухов загива в автомобилна катастрофа заедно с легендата на Локомотив (София) Никола Комков на 30 юни 1971 г. край прохода Витиня в Стара планина. През 1999 г. Гунди е обявен посмъртно за „Най-добър футболист на България“ за ХХ век. Клубният стадион на „Левски“ (София) е кръстен на негово име.

